

Som anført af Flertallet har Udvalget kun haft meget kort Tid til Overvejelse af denne vigtige Sag, hvor det dog gælder intet mindre end en forsvarlig Anbringelse af en Sum paa 1,250,000 Kr. af Statskassens eller andre offentlige Midler. Det fremgaar da ogsaa af Flertallets Betænkning, at et stort Mindretal i Udvalget har været betænkt paa at vælge Viborg, som det Sted, der frembød de i økonomisk og andre Henseender bedste Vilkaar for Anlæget af Landsfvageanstalterne, men at det alene er af personlige Hensyn til Professor Kæller at dette Sted opgives til Fordel for Brejninge ved Vejle Fjord. Saa værdifuld Hr. Professor Kællers Bedelse end imidlertid kan være for Anstalterne, saa bør dette Hensyn dog næppe tages i Betragtning over for Institutioner, der ere beregnede paa at strække sig ud over fjerne Læder og til fjerne Slægter, thi der er jo ingen der ved, hvor kort eller hvor længe der kan regnes med dette Hensyn. Et Mindretal (Clausen) kan af forskellige Grunde ikke gaa med til Flertallets Forslag om at flytte de Kællerste Anstalter til Sjælland. Ved Behandlingen af Loven af 1ste Marts 1895 gik man ud fra, at Anstalterne helst skulde blive liggende paa Sjælland, og det samme Standpunkt hævdedes af den i Sagen nedsatte Kommission. Under disse Forhold tiltraadte den nærværende Direktion sin Funktion, og det kan da kun forundre, at man allerede saa faa Klar efter alene af Hensyn til Fæstningen vil med stor Bekostning lægge Anstalterne over til Sjælland. Anstalterne ville jo slet ikke være værre stillede end de mange andre offentlige og private Gjenstande, der ligge inden for Fæstningslinien, og da der, saavel ved Anstalterne ved Lyngby som ved „Karens Minde“, er tilstrækkelig Plads for Udvidelse, hvis en saadan nødvendiggøres, saa ser Mindretallet ikke rettere, end at det vil være i høj Grad uforsvarlig at gaa til en Bekostning af 1,250,000 Kr., naar der ved en Udvidelse paa den nærværende Grund kan spares i det mindste noget over Millioner. Det aarlig sparede Rentebeløb vilde saa en gavnlig Indflydelse paa Anstalternes økonomiske Stilling, medens en hyerligere Gæld

af et saa stort Omfang som det foreslaaede Beløb sikkerlig vil betage al Udsigt for Fremtiden til en Nedsættelse i den aarlige Betaling for Alumnerne. Hvad Skoleafdelingerne angaar, saa vil de aabenbart langt anderledes og bedre kunne ledes inde i eller ved Kjøbenhavn end ovre i Sjælland, et Par Mil fra nærmeste Kjøbstad; thi hvilken Udgift vil der ikke være forbunden for Lærere og Lærerinder ved denne stadige Flakten frem og tilbage Morgen og Aften, og hvilke Afbrydelser og Forsinkelser kan der ikke tænkes afstedkommet under ublide Vejrforhold? Under epidemiske Forhold vil Stolerne paa deres nærværende Plads jo heller ikke være en Smule uheldigere stillet end de andre Kjøbenhavnske Stoler, saa af den Grund er der ingen Anledning til at flytte fra Kjøbenhavn. Et Spørgsmaal er det for øvrigt, om det af Hensyn til de mange skolesøgende Børn kunde forsvares at flytte fra Kjøbenhavn.

De andre Grunde, der i Lovforslaget anføres for Flytningen af de Kællerste Landsfvageanstalter til Sjælland, s. Ets. Strandluft og Søbade, kan være meget værdifulde, forudsat at man absolut skulde flytte fra Sjælland; men da dette efter Mindretallets Mening ikke paa nogen Maade er nødvendig, falder de for saa vidt ud af Betragtning, som afbøde Professor Kæller ikke har fundet det nødvendig ved Anlæget af Anstalterne at tage noget særlig Hensyn dertil.

I Henhold til ovenstaaende Betragtninger stiller Mindretallet et Ændringsforslag til en forandret Affattelse af Lovforslaget.

Man stiller følgende

Ændringsforslag:

Af et Flertal (Dinesen, Fogtman, Dsc. Hansen, N. S. Jensen, A. C. Meyer, A. Nielsen, Th. Nielsen, Dusen):

1) Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

De Kællerste Landsfvageanstalter overflyttes delvis til et af Ministeren for Kirke-